

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 16. srpnja 2017. [\[Multimedia\]](#)

Isus se ne nameće, već se nudi i daruje sebe

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Isus se u svome govoru služio jednostavnim rječnikom i koristio se također slikama i primjerima uzetim iz svakodnevnog života kako bi ga svi mogli lako razumjeti. Zato su ljudi rado slušali i cijenili njegovu poruku koja je dopirala izravno do srca; nije se služio jezikom koji je bio težak za razumjeti, jezikom pismoznanaca, koji je bio nerazumljiv već je bio pun krutosti i bio odbojan narodu. Isus je tim jezikom približavao ljudima otajstvo kraljevstva Božjega; ta teologija nije komplicirana. Današnje Evanđelje donosi takav primjer: to je prispodoba o sijaču.

Sijač je Isus. Primjećujemo da se tom slikom On predstavlja kao osoba koja se ne nameće, već se nudi; ne privlači nas osvajanjem, već sebedarjem: baca sjeme. On strpljivo i velikodušno sije svoju Riječ, a ta Riječ nije ni krletka ni zamka, već sjeme kadro donijeti plod. A kako može donijeti plod? Ako ga prihvatimo.

Zato se ta prispodoba odnosi prije svega na nas same: više govori o tlu, nego o sijaču. Isus čini, takoreći, „duhovni rendgen“ našeg srca, koje je tlo na koje pada sjeme Riječi. Naše srce, baš kao i tlo, može biti dobro i tada Riječ donosi ploda – i to velikog ploda – no može biti i tvrdo, nepropusno. To se događa kad čujemo Riječ, no ona od nas odskoči, kao da je pala na cestu: ne ulazi.

Uz cestu i dobro tlo – ako bacimo sjeme na kaldrmu neće ništa narasti – postoje još dvije vrste tla koja, u različitoj mjeri, možemo imati u sebi. Prvo je tlo „kamenito“. Pokušajmo ga zamisliti: kamenito je tlo ono „na kojem nema mnogo zemlje“ (usp. r. 5), zbog čega sjeme niče, ali ne uspijeva pustiti duboke korijene. Takvo je površno srce, koje prihvaća Gospodina, želi moliti, ljubiti i svjedočiti, ali ne ustraje, umara se i nikada ne „polijeće“. To je srce bez dubine, gdje kamenje lijenosti ima prevagu nad dobrom zemljom, a ljubav je nepostojana i prolazna. Ali onaj koji prihvaća Gospodina samo kad mu to odgovara, ne donosi ploda.

Posljednja vrsta tla je trnovito, puno trnja koje guši dobre biljke. Što predstavlja to trnje? „Briga vremenita i zavodljivost bogatstva" (r. 22), kaže izričito Isus. Trnje su poroci koji se bore protiv Boga, gušeći Njegovu prisutnost: to su prije svega idoli svjetovnog bogatstva, pohlepan život za sebe, radi posjedovanja i moći. Ako negujemo to trnje, gušimo rast Boga u sebi. Svatko može prepoznati svoje maleno ili veliko trnje, poroke u vlastitom srcu, više ili manje ukorijenjeno šipražje koje se Bogu ne sviđa te priječi čistoću srca. Potrebno ga je iščupati, u protivnom Riječ neće donijeti ploda, neće se razviti.

Draga braćo i sestre, Isus nas danas poziva da zavirimo u vlastito srce, da zahvalimo zbog vlastitog dobrog tla te poradimo na tlima koja još nisu dobra. Zapitajmo se je li naše srce otvoreno za primanje sjemena Božje Riječi s vjerom. Zapitajmo se je li u nama kamenje lijenosti još uvijek veliko i brojno; uočimo i nazovimo pravim imenom trnje porokâ. Iznadimo odvažnost da poboljšamo zemljište našeg srca, da lijepo poboljšamo naše srce, donoseći Gospodinu u ispovijedi i molitvi naše kamenje i trnje. Ako budemo to činili, Isus, dobri sijač, radosno će tada učiniti i dodatni posao: očistit će naše srce, uklanjajući kamenje i trnje što guši Njegovu Riječ.

Neka nam Majka Božja, koje se danas spominjemo kao Blažene Djevice od Gore Karmela, nenadmašna u prihvaćanju i vršenju Božje Riječi (usp. *Lk* 8, 21), pomogne da očistimo srce i u njemu sačuvamo Gospodinovu prisutnost.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, pozdravljam od srca sve vas, vjernike grada Rima i hodočasnike iz različitih dijelova svijeta: obitelji, župne zajednice, udruge.

Posebno pozdravljam sestre Hijas de la Virgen de los Dolores (Kćeri Djevice od Žalosti), o 50. obljetnici papinskog priznanja te redovničke ustanove; zatim sestre franjevke Sv. Josipa, o 150. obljetnici ustanovljenja, kao i voditelje i goste „Domus Croata" iz Rima, o 30. obljetnici ustanovljenja.

Pozdravljam i sestre i braću karmelićane na njihovu svetkovinu. Želim im da odlučno ustraju na putu kontemplacije.

Posebani pozdrav upućujem katoličkoj venecuelskoj zajednici u Italiji, obnavljajući molitvu za vašu voljenu zemlju.

Svima želim ugodnu nedjelju. Molim vas, nemojte zaboraviti moliti za mene. Dobar tek i do viđenja!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana